ECHIPA MASCULINĂ DE HANDBAL A ROMÂNIEI
PE DRUMUL OBȚINERII FORMEI MAXIME

În cadrul preparativelor pentru turneul de handbal din cadrul Jocurilor Olimpice de la Montreal și al testării standardului atins, echipa masculină a României a participat — între 19 și 23 mai — la cea de a II-a ediție a **„Trofeului Spania"**. Desfășurată la Barcelona, întrecerea a reunit formațiile reprezentative ale **României, Uniunii Sovietice, Poloniei** (calificate la J.O.), **Elveției** și **Spaniei.** Rezultatele sînt cunoscute : **echipa noastră a întrecut selecționatele Poloniei, Spaniei și Elveției și a terminat la egalitate cu formația Uniunii Sovietice.** Considerînd interesante cîteva detalii de la acest important examen preolimpic de verificare, ne-am adresat antrenorului emerit NICOLAE NEDEF.

— Cum vi s-au părut — ca alcătuire, valoare și formă sportivă — cele două echipe, ale Uniunii Sovietice și Poloniei, cu care vom concura, printre altele, pentru titlul olimpic ?

— O parte dintre atuurile lor le cunoșteam, altele le-am aflat acum. **Polonia** are jucători cu calități fizice deosebite, cu o mare forță de aruncare — mă refer la **Klempel, Kaluzinski** și **Gwozdz** — și o predilecție aparte pentru contraatacuri. Le reușesc acestea și pentru faptul că portarul **Szymczak** știe să-și lanseze coechipierii. Echipa Poloniei, cu care vom juca în grupă la J.O. (n.n. la 20 iulie, la Quebec, ora 20,30 — la București va fi ora 3,30), rămîne o adversară care trebuie să ne dea serios de gîndit. Reprezentativa **Uniunii Sovietice** își îndreaptă tot mai mult atenția spre „giganți". La Barcelona a prezentat în formație pe **Cernișev** — 2,03 m și 100 kg, **Ampilotov** — 2,05 m și 100 kg și **Kușniriuc** — 2,00 m și 100 kg ! Alți cițiva au între 1,94 și 1,96 m înălțime și în jur de 95 kg greutate. În aceste condiții, sistemul defensiv este greu de trecut. „Zidul" este fantastic de înalt, iar agresivitatea extremă. Practic, apărarea nu te lasă să joci... **Această formație are, după opinia mea, toate șansele să ajungă în finala turneului olimpic.**

— Ce ne puteți spune despre reprezentativa noastră, despre plusurile și minusurile evoluției ei în acest turneu și — mai ales — despre perspectivele pe care le are de a adăuga titlului mondial și pe acela olimpic ?

— La Barcelona am făcut o utilă verificare a stadiului actual de pregătire. **Echipa noastră a marcat un evident progres față de evoluțiile anterioare.** Ea nu a atins forma maximă, dar același lucru se poate spune și despre adversarii noștri. **Formația României a dovedit că are potențialul necesar pentru a ajunge la nivelul exigențelor turneului olimpic.** Pe mine și pe colegul meu, antrenorul emerit OPREA VLASE, **ne bucură faptul că sportivii s-au angajat mai hotărît în eforturi atît în ultima parte a pregătirilor cît și pe parcursul desfășurării puternicului turneu de la Barcelona.** Există mai multă mobilitate în apărare, se rezolvă mai precis marcarea omului de pe semicerc, iar în atac se pune mai bine în valoare forța de șut a lui **Birtalan** și se colaborează mai activ între cele două linii.

Radu Voina, *conducător de joc abil și eficient, unul dintre oamenii de bază ai echipei olimpice a României.* Foto : Dragoș NEAGU

Fără discuție, mai avem încă multe lucruri de rezolvat. Preocuparea pentru creșterea mobilității și preciziei jocului în apărare, mărirea vitezei în atac — în condiții de siguranță — iată numai două dintre multiplele sarcini care ne stau în față. Va trebui să-i recuperăm pe **Tudosie** și **Gunesch,** să-l aducem pe **Fölker** la nivelul cerințelor unei echipe care și-a fixat obiectivul maxim la Jocurile Olimpice de la Montreal.

— Care este programul evoluțiilor viitoare ?

— Între 1 și 6 iunie participăm la **„Trofeul Iugoslavia"**, unde vom avea ca parteneri, în meciurile ce se dispută la Niș, formațiile **Iugoslaviei, Uniunii Sovietice, Poloniei** și **Norvegiei.** Apoi, **la 23 și 25 iunie vom juca la Moscova două partide cu reprezentativa U.R.S.S.**

Interviu consemnat de
Hristache NAUM

PENTRU MONTREAL SÎNT NECESARE EFORTURI SUSȚINUTE ALE LUPTĂTORILOR DE LA LIBERE

La sfîrșitul săptămînii trecute, Sala sporturilor din Constanța a găzduit cea de-a XV-a ediție a **Turneului internațional de lupte libere al României,** la care au participat sportivi din 11 țări, de pe trei continente. Cum concursul a fost programat cu mai puțin de două luni înaintea Jocurilor Olimpice, el a constituit firește și ultima verificare a luptătorilor români înaintea turneului olimpic de la Montreal. Chiar dacă participarea n-a fost cea mai selectă (unele țări nu și-au trimis la Constanța cei mai valoroși reprezentanți), au fost totuși prezenți mulți luptători fruntași pe plan mondial, concurenții avînd de susținut un număr mare de meciuri. **Din acest punct de vedere competiția a constituit o reală repetiție generală înaintea Olimpiadei. În plus,** diversitatea stilurilor de luptă (au fost prezenți sportivi din R.P. Mongolă și Cuba, ale căror stiluri diferă de cele întîlnite în Europa) a prilejuit reprezentanților noștri o bună ocazie de acomodare și, în același timp, o verificare pe mai multe planuri a gradului lor de pregătire.

Așa cum scriam într-unul din numerele noastre trecute, cei mai mulți dintre componenții lotului olimpic român au trecut cu bine acest test, probînd faptul că ei au un nivel de pregătire corespunzător etapei actuale. Această referire vizează pe titularii diferitelor categorii de greutate, adică luptătorii susceptibili de a participa la Jocurile Olimpice : **Gigel Anghel** (57 kg), **Petre Coman** (62 kg), **Marin Pircălabu** (74 kg), **Stelian Morcov** (90 kg), **Enache Panaite** (100 kg), **Ladislau Șimon** (+100 kg). Singurul dintre componenții de bază ai lotului care n-a atins încă forma sportivă corespunzătoare momentului este **Vasile Iorga** (82 kg), dar seriozitatea deosebită în pregătire a acestui mare sportiv este o garanție că în perioada care a mai rămas pînă la J.O. el va recupera timpul pierdut din cauza unei accidentări.

Ca și în alte ocazii, turneul de la Constanța a trădat penuria de elemente capabile să ne reprezinte la un nivel corespunzător la categoria 68 kg. Cea mai bună comportare a avut-o tînărul **Dumitru Buta** (locul 3), dar care, deocamdată, nu constituie decît o... promisiune. O situație asemănătoare am constatat și la categoria 48 kg, unde deși **Ion Iatagan** s-a prezentat meritoriu (locul 2), el nu poate emite pretenții la un loc fruntaș în marea confruntare de la Montreal.

Saltul valoric spectaculos realizat în ultima vreme de constănțeanul **Constantin Măndilă** (52 kg) a rezolvat, se pare, problema selecției la această categorie. Ceilalți candidați la titularizarea în echipă, **P. Cearnău, I. Arapu** și **E. Butu,** au avut comportări sub nivelul celei a tînărului luptător din Constanța.

Dintre ceilalți participanți la Turneul internațional al României, o excelentă impresie a produs la cat. 48 kg, mongolul **Ociroler Ehetolivan,** care și-a dominat cu autoritate toți adversarii, anunțîndu-se un serios pretendent la una dintre medaliile olimpice. Un alt viitor participant la J.O. (și nu fără șanse) este și colegul său de echipă, **D. Terentogton** (90 kg), depășit destul de greu de Stelian Morcov. În rîndul celorlalți cîștigători ai concursului i-am remarcat pe cunoscuții luptători sovietici **Vladimir Golutkin** (100 kg) și **Boris Bigaev** (+100 kg), ca și pe tînărul **Nicolai Petrenko** (68 kg).

Așa cum spuneam, luptătorii noștri fruntași au trecut cu bine acest test, dar pentru a putea aspira la medaliile olimpice ei au nevoie de o pregătire completă, pe toate planurile, deoarece la Montreal lupta va fi mult mai dificilă pentru toți concurenții europeni. Faptul că la J.O. vor fi prezenți luptători din S.U.A., Japonia, Iran, Coreea de Sud etc. — a căror valoare este binecunoscută — face ca accesul spre podiumul olimpic să fie extrem de anevoios.

T. MIHAI

UN ÎNCEPUT DE AFIRMARE CARE TREBUIE PUTERNIC SUSȚINUT

Încheiată la 24 mai la Berlin, **cea de a 29-a ediție a „Cursei Păcii" a consemnat un îmbucurător reviriment al sportului nostru cu pedale.** După ani și ani de rezultate mediocre și submediocre, **echipa României revine în plutonul fruntaș,** contribuie la animarea acestei competiții care adună la start tot ce are mai bun ciclismul amator în lume. **Locul VI la echipe, isprăvile lui Mircea Romașcanu** (două eva-

Vasile Teodor, *căpitanul echipei României.*

dări în finaluri de etape, dintre care una reușită, o comportare foarte bună la contratimp individual și o prezență cvasipermanentă în plutonul de frunte), **performanțele lui Vasile Teodor** (de trei ori în primii 10 în clasamentele etapelor și o contribuție majoră la performanța echipei naționale, al cărei căpitan este) și **sîrguința cu care modestul și muncitorul Eugen Dulgheru a evoluat într-o întrecere deosebit de grea,** cu etape de munte extrem de dificile, numeroase, cu secvențe de plat în care media orară a fost de 46 km și cu etape-maraton (circa 500 km în ultimele trei zile de concurs) **sînt realizări care merită subliniate și care, lucru deosebit de important, pot constitui un puternic stimulent pentru ciclismul românesc.**

Fără discuție, au existat în această întrecere și lucruri care trebuie înglobate în capitolul precedat de un minus. Lipsa de atenție la acțiunile plutonului, uneori și lipsa de îndrăzneală, ne-au privat de un meritat loc V la echipe, iar pe Mircea Romașcanu de o excelentă poziție între primii 8 în clasamentul general final. Valentin Ilie, Ion Cojocaru și Teodor Drăgan nu s-au comportat la nivelul așteptărilor, contribuția lor generală fiind minoră. O evidentă lipsă de pregătire pe munte și o comportare sub așteptări în etapele de contratimp individual atestă carențe în preparativele făcute pentru această mare întrecere. Antrenorii **Ion Ardeleanu** și **Constantin Ciocan** au datoria să tragă învățămintele de rigoare, să procedeze la restructurarea programului de pregătire, astfel ca el să asigure membrilor lotului posibilitatea de a se comporta la nivelul talentului lor, atît în etapele de munte cît și în cele de plat cu kilometraj mare, în cele de viteză și în cele de contratimp.

Campania de reafirmare a ciclismului românesc nu s-a încheiat. Sezonul actual continuă cu **Campionatul balcanic** (Sofia, 18—20 iunie), **„Turul Iugoslaviei"** (27 iunie — 4 iulie) și **„Turul Bulgariei"** (17—28 septembrie). Pe lîngă alergătorii cărora **„Cursa Păcii"** le-a validat talentul, pregătirea și abnegația, trebuie încercați și alții. Testarea tuturor celor apți să facă parte din reprezentativa României este o îndatorire ce **nu suferă amînare.**

LA LOTUL DE BASCHET MASCULIN

PIVOȚII ȘI DISCIPLINA, PROBLEME DE BAZĂ ÎNCĂ NEREZOLVATE

Ediția a 16-a a turneului internațional de baschet masculin „Marele premiu al orașului Sofia" a fost socotită de organizatori și de participanți drept cea mai valoroasă dintre cele disputate pînă acum. Și pe bună dreptate, deoarece la întreceri au luat parte 12 selecționate de capitale din Europa și America de Nord, două dintre acestea fiind de fapt reprezentativele Cubei și Canadei, participante la Jocurile Olimpice de la Montreal și alte două s-au confundat cu echipele Olandei și Bulgariei care vor candida la Hamilton pentru calificarea la J.O. În condițiile unei concurențe valoroase, selecționata Bucureștiului (nume sub care a evoluat echipa națională) a ocupat locul 5, dispunînd de formațiile Belgradului, Sofia II (în realitate, selecționatele de tineret ale Iugoslaviei și Bulgariei), Amsterdam și Budapesta și fiind întrecută de echipele Havana, Sofia I și Ottawa.

Ținînd seama că turneul de la Sofia a consemnat încheierea primei perioade de pregătiri și de verificări în vederea principalelor competiții din 1976 și 1977 (Balcaniada din luna decembrie și, respectiv, campionatul european din luna aprilie), am ținut ca succinta relatare a antrenorului Dumitru Evuleț-Colibaba, **făcută la înapoierea de la Sofia, să se refere în special la elementele asupra cărora trebuie să se insiste în următorul interval de pregătire.**

„În general, ne-a spus prof. Evuleț-Colibaba, lotul român, **aimțitor întinerit față de cel** care ne-a reprezentat țara la campionatul european de anul trecut, a avut o comportare satisfăcătoare, jucătorii făcînd, de regulă, față unor adversari mai experimentați și dovedind uneori potențe remarcabile în privința combativității. Mai subliniez, ca element pozitiv, receptivitatea lor față de concepția tactică indicată și faptul că au început să fie tot mai convinși de necesitatea agresivității în apărare. Vreau să spun ceva în legătură cu pivoții, problema numărul 1 la „europenele" de anul trecut. În această privință ne aflăm de-abia la început, deoarece toți jucătorii noștri înalți componenți sau vizați să facă parte din lotul republican **(Ivascenco, Mihuță, Crăciun, Opșitaru, Neagu, Gh. Dumitru, Benedek** ș.a.) au calități doar de recuperatori, celelalte cunoștințe ale lor fiind rudimentare sau chiar absente. Or, nu este pentru nimeni un secret că fără pivoți de valoare o echipă poate cîștiga meciuri sau turnee mediocre, dar nu poate pretinde o poziție fruntașă în baschetul internațional. Din păcate, cei în care ne punem — de mai multă vreme — speranțe bat pasul pe loc, pentru că pregătirea lor nu are nici cantitatea și nici intensitatea impuse unor baschetbaliști de peste 2 metri. În sfîrșit, mai mă refer la o altă problemă, pe cît de veche pe atît de spinoasă, și anume concepția jucătorilor despre pregătire. Cu regret trebuie să spun că mulți dintre baschetbaliștii fruntași (unii chiar cu experiență, care ar trebui să fie exemple pozitive) au carențe serioase în ceea ce privește convingerea asupra necesității antrenamentelor „tari" și respectării integrale a disciplinei. Sînt poate puțin cam dur, dar trebuie să spun clar și răspicat că sînt probleme esențiale și că nerezolvarea lor anulează alte eforturi. **(d. st.)**

În acțiune Dan Niculescu, *unul din jucătorii tineri care și-au consolidat poziția în echipa națională, demonstrînd o valoare constant ridicată în întrecerile internaționale.*